

ALEXANDRU IOAN CUZA
UNIVERSITY of IAȘI

FACULTY OF ECONOMICS
AND BUSINESS ADMINISTRATION

Co-funded by
the European Union

ANALIZA POLITICILOR PUBLICE EUROPENE

Prof. dr. habil. Ana-Maria BERCU

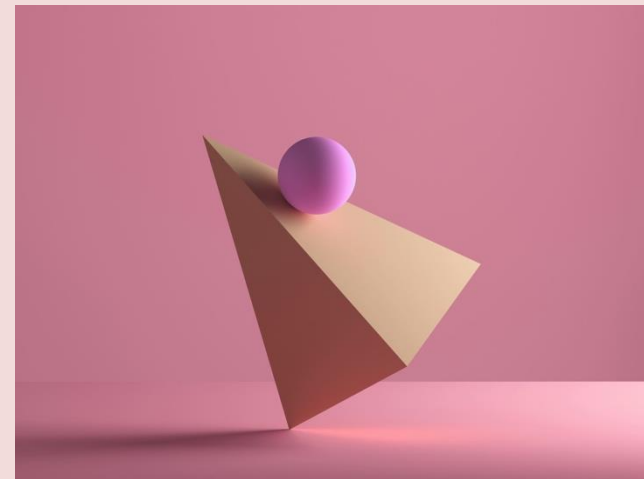
bercu@uaic.ro

Conf. dr. Constantin-Marius Apostoaie

mariu.apostoaie@uaic.ro

Prof. dr. habil. Gabriela Boldureanu

gabrivaleanu@yahoo.com

<https://eu-pair.uaic.ro>

email: eupair@uaic.ro

ALEXANDRU IOAN CUZA
UNIVERSITY of IAȘI

FACULTY OF ECONOMICS
AND BUSINESS ADMINISTRATION

Co-funded by
the European Union

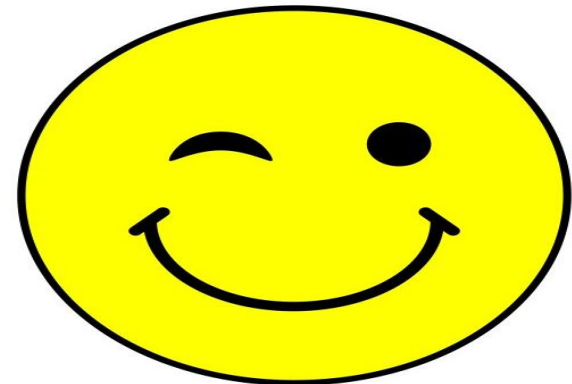
*Jean Monnet Chair. EU Public Administration Integration and Resilience Studies,
acronym EU-PAIR, project nr. ERASMUSJMO-2021-HAI-TCH-RSCH-101047526*

Disclaimer: "The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein."

Obiectivele cursului

După finalizarea cursului, veți ști:

- Să definiți conceptele de politică publică și analiza politicilor publice;
- Să înțelegeți relevanța politicilor publice în Uniunea Europeană;
- Să știți elementele critice pentru a realiza o analiză profundă a politicii publice în Uniunea Europeană (construirea și implementarea sa)

Ce vom studia?

- Analiza politicilor publice ca proces
- Definirea analizei politicilor publice
- Etapele analizei politicilor publice: identificarea obiectivelor, selectarea instrumentelor, descrierea modalității de implementare, monitorizarea și evaluarea politicilor publice

Politici publice – noțiune și conținut

- Terminologie:
- Policy (eng.) – politica
- Politics – politici

Definiție:

- *O politică publică este o rețea de decizii legate între ele privind alegerea obiectivelor, a mijloacelor și a resurselor alocate pentru atingerea lor (n.n. – a obiectivelor) în situații specifice” (Miroiu, A.)*

- Politică publică:
- *Perspectiva sociologică: ceea ce guvernele aleg să facă sau să nu facă*
- *Perspectivă instrumentalistă: un curs al acțiunii cu un scop precis, urmărit de un actor sau un grup*

Interpretări teoretice ale conceptului de politică publică

- Politicile publice ca denumiri ale unor domenii de activitate: ex., politici economice, sociale ale unui Guvern;
- Politici ca expresie a scopului general sau a stării de fapt dorite: ex., într-un document politic (al unui partid, Guvern), politica este accepțiunea respectivei entități asupra scopului (finalității) acțiunilor sale;
- Politici ca propuneri specifice: ex., politica unui Guvern de a susține și promova sectorul întreprinderilor mici și mijlocii;
- Politici ca decizii ale Guvernului: ex., politica Guvernului în domeniul privatizării sectorului energetic;

Interpretări teoretice ale conceptului de politică publică

- Politici ca autorizare oficială: tendința este aceea de a considera o politică drept implementată atunci când legile (legea) aferente sunt adoptate;
- Politici ca programe: deseori, programele guvernamentale într-un anumit domeniu sunt asociate cu politicile guvernului în domeniul respectiv;
- Politici ca produse: percepția asupra a ceea ce oferă Guvernul (ex., servicii), în comparație cu ceea ce a promis și/sau autorizat prin procesul de legiferare;
- Politici ca rezultate: reducerea unei politici publice la rezultatele pe care acestea le produc are avantajul de a permite o evaluare a modului în care se reflecta scopul propus în rezultatele obținute;

Interpretări teoretice ale conceptului de politică publică

- Politicile ca teorii sau modele: toate politicile au la baza presupoziii cu privire la relațiile de tip cauză-efect sau corelațiile considerate ca fiind semnificative dintre anumite fenomene (sociale, politice, economice etc.), iar modul în care aceste presupoziii sunt transpuse în politici ține de anumite modele teoretice cunoscute;
- Politicile ca procese: această asociere implică perspectiva temporală a unei politici, care urmărește schimbarea unui anumit sector/fenomen etc. într-un interval de timp (de regulă, anticipat).

CONCEPTE CHEIE

acțiunea în baza autorității: politica publică este o acțiune implementată de structurile puterii, structuri care au autoritate legislativă, politică și financiară de a acționa;

o reacție la problemele societății („real world”): politica publică încearcă să răspundă unei nevoi/probleme oncrete a societății (sau a unui segment al societății);

orientată spre un scop: politica publică este orientată spre atingerea unui set de obiective bine delimitate în încercarea de a rezolva o nevoie/problemă particulară a comunității (grupului-țintă);

CONCEPTE CHEIE

- cursul acțiunii: politica publică nu este o decizie singulară (acțiune sau reacțiune), ci o abordare/strategie integrată;
- o decizie de a face/a nu face ceva: politica publică poate fi implementată cu scopul de a rezolva o problemă sau, bazându-se pe presupunerea conform căreia problema poate fi rezolvată în cadrul politicilor deja existente, un Guvern poate decide că nu este cazul să mai acționeze;
- politica este dusă la îndeplinire de un actor/un grup de actori: politica este, în general, implementată de o structură de implementare alcătuită din mai mulți actori și, în cazuri mai rare, de o singură structură (ex. Agenție guvernamentală);
- o justificare a unei acțiuni: orice politică publică trebuie să includă motivarea acțiunii/non-acțiunii;
- o decizie luată: politica publică este o decizie asumată, nu o promisiune sau o intenție.

Definiție

- *o politică publică reprezintă un ansamblu de măsuri luate de către o autoritate legală și responsabilă care vizează îmbunătățirea condițiilor de viață ale cetățenilor sau conceperea unor măsuri de stimulare a creșterii economice.*

Forme ale politicii publice

Policy making – procesul de elaborare a politicii

- Abordarea analitică – rezolvarea problemelor cheia procesului:

- a. definirea corectă a problemei,
- b. identificarea de posibile soluții,
- c. analiza unui set de soluții adecvat,
- d. selectarea alternativei

Tehnici: analiza cost-beneficiu, analiza cost-eficacitate, programarea lineară și alte tehnici de optimizare.

Abordarea rațională – *rationality project* (Deborah Stone, 2002) - maximizarea realizării obiectivelor publice

Dezvoltarea funcției publice a fost parte a proiectului raționalității care a urmărit să înlocuiască favoritismele politice cu competența profesională.

Abordarea politică – procesul politicilor publice văzut ca proces politic

Curs II

Analiza politicilor publice

- *conceperea și elaborarea de soluții pentru problemele societății;*
- *înaintarea unor argumente bazate pe valori asumate (value-driven);*
- **Definiție:**

Analiza de politici publice este „o disciplină aplicată a științelor sociale care folosește metode multiple de cercetare și argumentare pentru a produce și transforma informațiile relevante pentru politica publică, care pot fi folosite în medii politice pentru a rezolva probleme de politici publice”

Caracteristici fundamentale

Interdisciplinaritatea

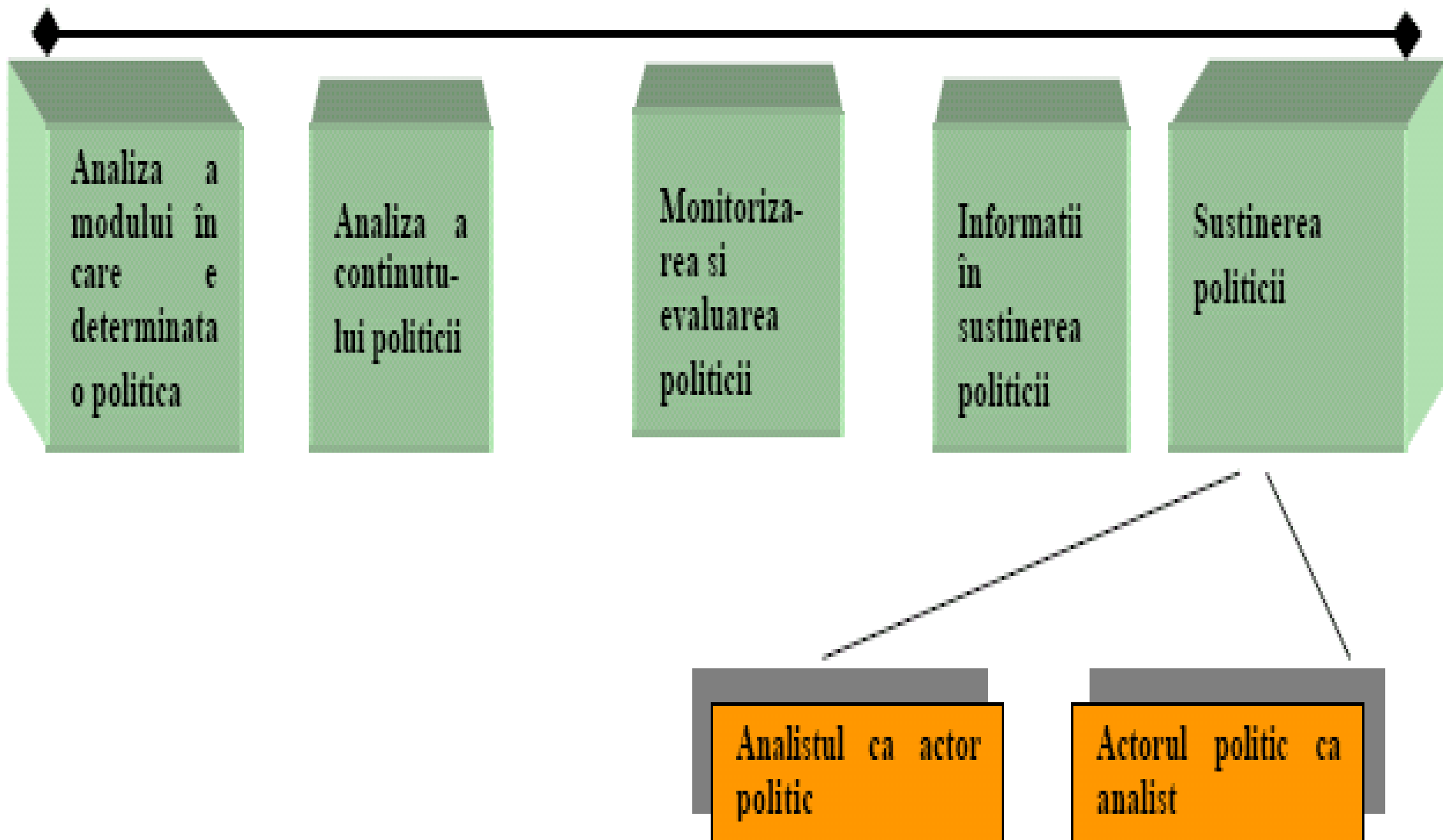
Orientarea spre rezolvarea de probleme

Normativitatea

„îmbunătățirea cunoașterii necesare îmbunătățirii practicii democrației.” (Lasswell, 1951)

Analiza a politicilor

Analiza pentru politici

Distincția între analiza *a politicilor publice*- analiza *pentru politici publice*

Analiza politicilor publice - activitatea de cercetare care vizează în principal studierea și înțelegerea teoretică a procesului de înlăptuire a politicilor.

Analiza pentru politici publice - abordare orientată spre client, care vizează soluționarea unei probleme concrete.

Analiză a politicii publice

1. Analiza modului în care e determinată o politică publică:

- *Cum este făcută politica?*
- *De ce este preferată o anumită opțiune?*
- *Când se produce această alegere?*
- *Pentru cine se face alegerea?*

2. *Analiza conținutului politicii:*

- descrierea politicii și a caracteristicilor particulare ale acesteia, a modului în care interacționează (se completează/se opune) cu alte politici, critica politicii;

3. *Monitorizarea și evaluarea politicii:*

- activitatea de examinare a modului în care politicile sunt aplicate, prin comparația directă cu scopurile și obiectivele propuse și prin cuantificarea impactului, într-un dublu sens: atât impactul politicii asupra problemei de rezolvat, cât și potențialele efecte perverse neanticipate.

Analiza pentru politici publice

1. Informații în susținerea politicii:

- identificarea acelor informații folositoare în susținerea politicii (contexte în care este abordată o anumită politică), cu scopul precis de a contribui la formularea, elaborarea și implementarea politicii ca atare;

2. Susținerea politicii:

- totalitatea încercărilor articulate (cercetări, argumente etc.) de a influența agenda politică.

Modelul economic al politicii publice

- Imperativul eficienței economice
 - adaptarea optimă a ofertei la cererea de bunuri și servicii (în termeni economici: eficiență în alocare);
 - producerea în condiții optime a acestor bunuri și servicii cu ajutorul resurselor disponibile (în termeni economici, eficiență productivă).

Funcțiile politicii publice

Corectează imperfecțiunile piețe libere;

Promovează valorile general acceptate social (libertate, egalitate, bunăstare);

Tipologia politicilor publice

acțiunea publică în funcție de teoria schimbării sociale care o structurează;

- Politică reglementară(după Lowi);
- Politici de reglementare competitive (Ripley și Franklin);
- Politici distributive;
- Politici redistributive;
- Politici constitutive;

Autorii politicilor publice

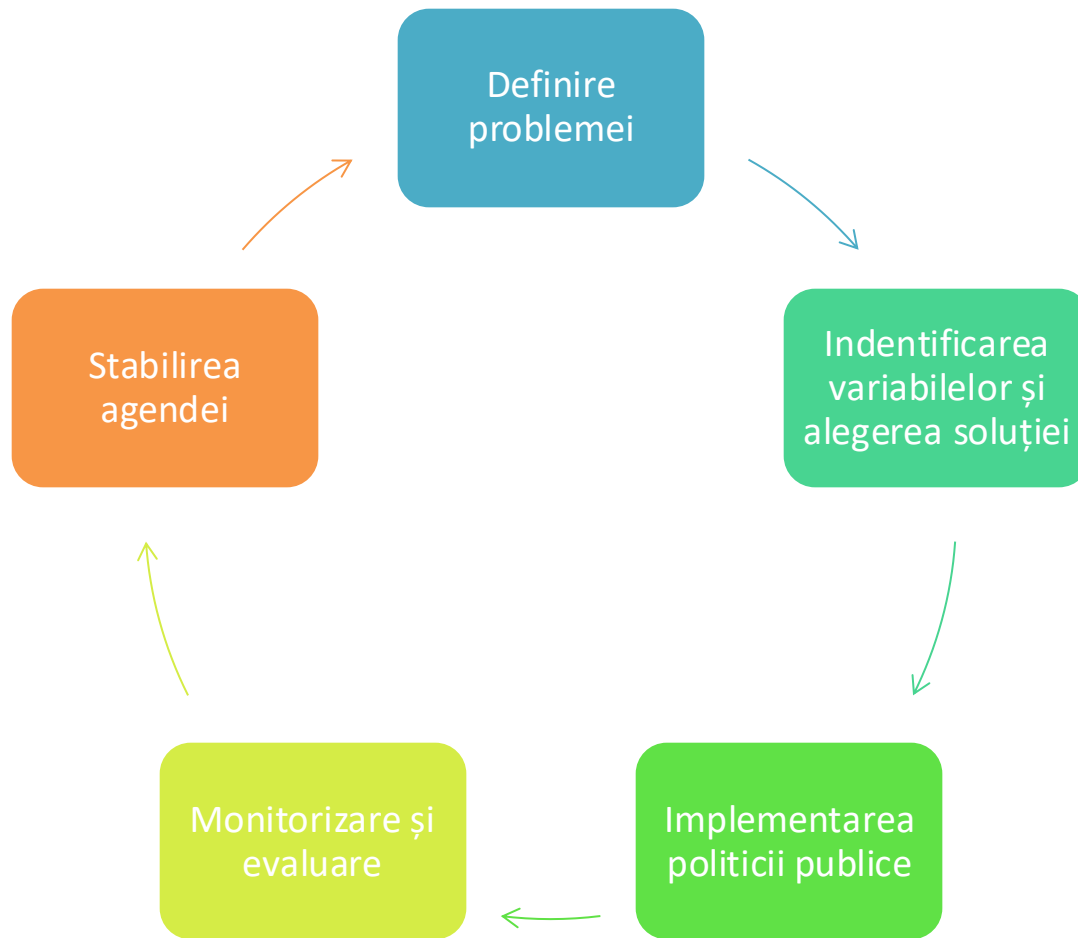
- policy – makers;
- După Kingdon: guvernul, înalții funcționari, Parlamentul, grupurile de interese universitarii, cercetătorii și consultanții, mediile de comunicare în masă, partidele politice și opinia publică;
- După Howlett și Ramesh: oficialii aleși (pot fi, la rândul lor, divizați în două categorii – membri ai executivului și ai legislativului – rolul acestora din urmă fiind însă mult mai redus), oficialii numiți în funcție (funcționarii), grupurile de interese, grupurile de cercetători și mass-media.

Ciclul politicilor publice

- Definiție:

Procesul de înfăptuire a unei politici publice urmărește în mod consecvent același pattern, indiferent de natura și domeniul în care urmează a fi implementată respectiva politică.

Ciclul politicii publice în cinci etape

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

Problema de politică publică este o condiție sau o situație care generează nevoi ori insatisfacții, pentru a căror corecție este necesară intervenția guvernamentală;

- *O agendă publică, însumând toate problemele percepute de membrii unei comunități;*
- *O agendă instituțională, cumulând toate problemele pe care factorii decizionali își propun să le rezolve într-un anumit interval de timp;*
- *Agenda media, care acționează ca un facilitator între agenda publică și cea instituțională, însă uneori poate avansa propriile priorități.*

Condiții pentru a rămâne pe agenda publică

Condiții cumulative:

A. Sunt semnificative;

B. Au intensitate;

c. Au durabilitate în timp.

Luarea deciziei

- definirea corectă a problemei și identificarea cauzelor
- rezultatul procesului prin care se realizează o alegere între două sau mai multe posibilități de acțiune alternative care pot conduce la îndeplinirea aceluiași obiectiv;

Implementarea politicii publice

Execuția reprezintă faza procesului politicii prin care trebuie să se atingă obiectivele stabilite;

Implementarea reprezintă acea fază a unei politici publice pe durata căreia sunt generate acte și efecte pornind de la un cadru normativ de intenții, texte sau discursuri politice (Y. Meny, J.-C. Thoening, 1989).

CURS III

Ciclul politicilor publice

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

O problemă poate fi propusă pentru
înscrierea pe:

- Agenda publică – toate problemele unei comunități;
- Agenda instituțională – toate problemele pe care agenții decizionali de la nivel instituțional și le propun spre rezolvare într-un interval de timp;
- Agenda media – ca facilitator între agenda publică și cea instituțională.

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

Problemele de politică publică rămân pe agenda instituțională dacă îndeplinesc cumulativ următoarele **condiții**:

a. Sunt **semnificative** – un număr semnificativ de persoane sau comunități sunt

Afectate;

b,. Au **intensitate** – magnitudinea impactului este ridicată;

c. Au **durabilitate** în timp.

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

- Cum sunt generate problemele care determină intervenția publică?

- Două surse posibile (Becker, 1964):
 - a. Carențele, lipsurile unei societăți;
 - b. Decizia subiectivă a decidenților în a denumi o problemă ca fiind „problemă socială”

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

- **Problemele publice** - nevoi umane, indiferent de modul în care sunt identificate, și care nu pot fi satisfăcute prin intermediul pieței.
- **Miza unei probleme** - orice problemă în jurul căreia se inițiază o dezbatere, o controversă, care face obiectul unor valori contrastante.
- **Problemele publice** - rezultă din evenimente care afectează oamenii în mod diferit.
- **Problemele** nu devin toate mize, iar decidenții nu acționează asupra tuturor mizelor.
- Modul de percepere a evenimentelor de către comunitate devine important.

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

- Stabilirea agende presupune de obicei construirea unui scenariu despre cauzele problemei publice în discuție!

- o problemă publică este însușită din punct de vedere social;
- apare un proces de responsabilizare din partea unui segment sau altul al societății.

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

Se întâmplă foarte rar ca definiția inițială a unei probleme să rămână stabilă și invariabilă.

Anumiți actori recurg la strategii de redefinire.

Se extinde baza publicului interesat, de a obține sprijinul și mobilizarea unor grupuri noi.

Reformularea problemei și cererea de acțiuni publice.

Extinderea actorilor și a publicului interesat reprezintă strategia de bază.

Definirea problemelor și înscrierea pe agendă

Mass-media:

- joacă un rol primordial în procesele de accelerare sau atenuare a mizelor, de demobilizare sau lărgire a publicului;
- sensibilizarea unui public mai larg prin atragerea atenției;
- mijloacele de comunicare în masă pot de asemenea să se întoarcă împotriva strategiilor, inducând efecte care, din contră, îndepărtează publicul potențial.

Luarea deciziei

- **Decizia de politică publică** - rezultatul procesului prin care se realizează o alegere între două sau mai multe posibilități de acțiuni alternative care pot conduce la îndeplinirea aceluiași obiectiv.

Luarea deciziei

- Etapele luării unei decizii:
 - a. Definirea problemei;
 - b. Găsirea alternativelor posibile de acțiune;
 - c. Evaluarea alternativelor;
 - d. Selectarea alternativei.

Luarea deciziei

- Două faze (Jones, 1970):
- **Faza de formulare** – planificare rațională, marja de opțiuni, acțiuni posibile/imposibile, studii de eficiență/eficacitate, analiză a opțiunilor posibile, consecințele, avantajele și inconvenientele, efectele induse și efectele urmărite sunt anticipate și explicate.
- **Faza de legitimizare** – element central într-un sistem politic, implică autoritate, aprobare, obligație, susținere

Diagnoza unei probleme de politică publică

- Se are în vedere:
 - **identificarea grupului-țintă** ce va fi afectat de această politică, analiza caracteristicilor principale ale acestui public și a relațiilor dintre acest grup și agenții publici și partenerii privați;
 - **inventarierea acțiunilor** conduse de către autoritățile publice, analiza coerenței și a legăturilor dintre acestea, a conflictelor de logică și de interese dintre actorii participanți, studierea analizelor de evaluare anterioare;
 - **identificarea efectelor mediului extern** asupra fenomenelor observate la populația vizată;
 - punerea în evidență a **interacțiunilor majore** dintre cetățeni, autorități publice și mediul extern;
 - **analiza pertinentei acțiunii publice** în jocul acestor mecanisme.

Procese de generare a soluțiilor/alternativelor

- Brainstorming;
- Tehnica Delphi – constă în consultarea unui grup de experți în domeniul de referință a problemei pe care am ales-o pe baza unui chestionar care măsoară opiniile acestora asupra problemei analizate;
- Consultări cu persoane, organizații din afara instituției
- Modelul **best practices** - studierea modului în care alții au rezolvat probleme similare

Metode de alegere a alternativelor/soluțiilor decizionale

- **Metodele calitative:**

- interviuri;
- analiza SWOT;
- focus-grupuri;
- brainstorming,;
- medierea;
- negocierea

Metode de alegere a alternativelor/soluțiilor decizionale

- **Metode cantitative:**
 - analiza multicriterială;
 - analiza cost-beneficiu;
 - analiza de risc;
 - analiza sensibilității;
 - analiza cost-eficacitate.

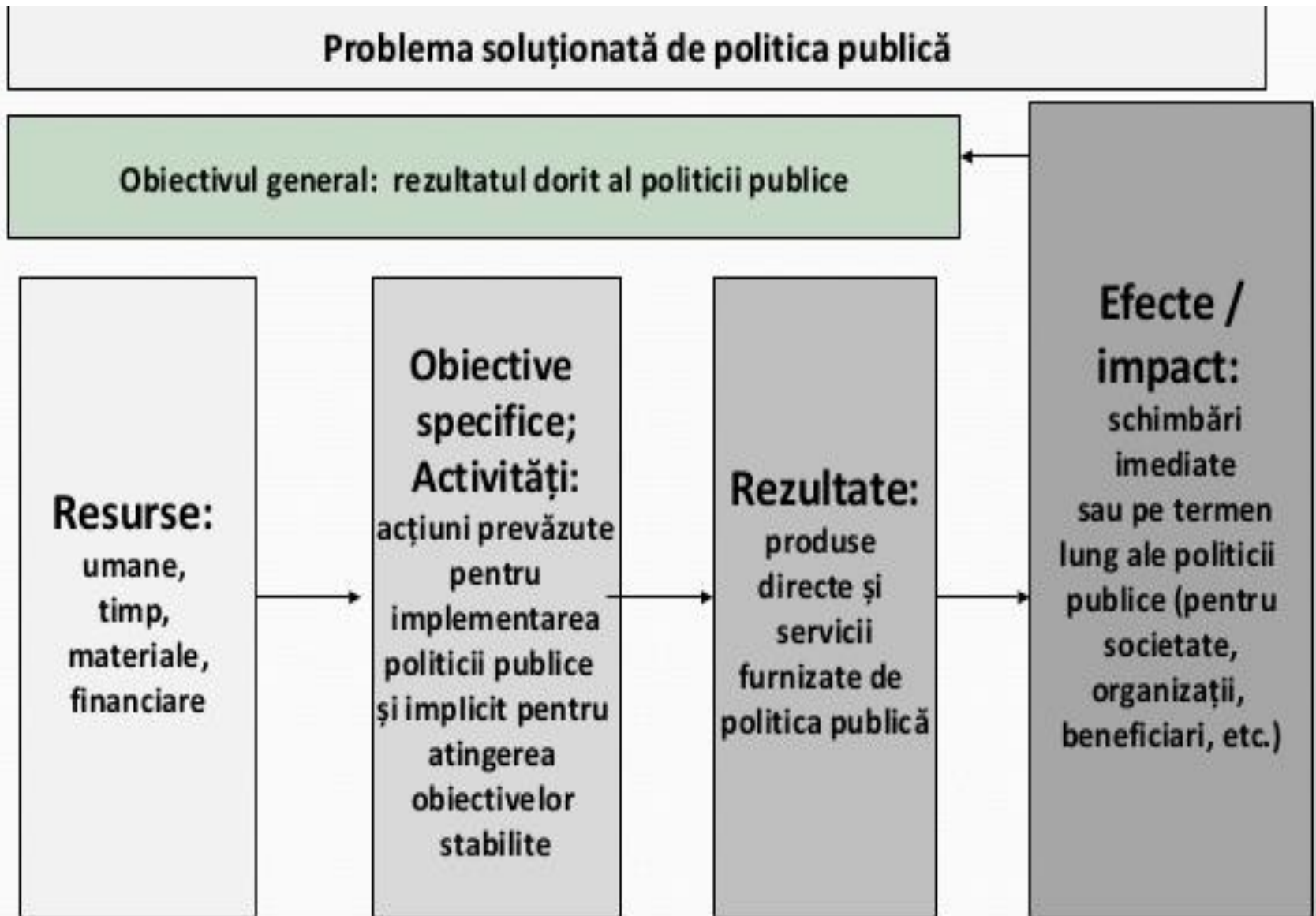
Implementarea politicii publice

- faza procesului politicii publice prin care trebuie să se atingă obiectivele stabilite.

- „acea fază a unei politici publice pe durata căreia sunt generate acte și efecte pornind de la un cadru normativ de intenții, texte sau discursuri politice” (Y. Meny, J.-C. Thoening, 1989)

Implementarea politicii publice

Monitorizarea si evaluarea politicii publice

Monitorizarea în calitate de sistem preventiv de alarmă:

- Identifică devierile și dificultățile și
- permite abordarea problemelor apărute la o etapă inițială
- Monitorizarea poate genera feedback relevant pentru elaboratorii viitoarelor politici publice
- Monitorizarea poate reduce costurile și/sau crește nivelul eficienței evaluării ex-post
- Planul de monitorizare TREBUIE inclus în documentul de politici publice:

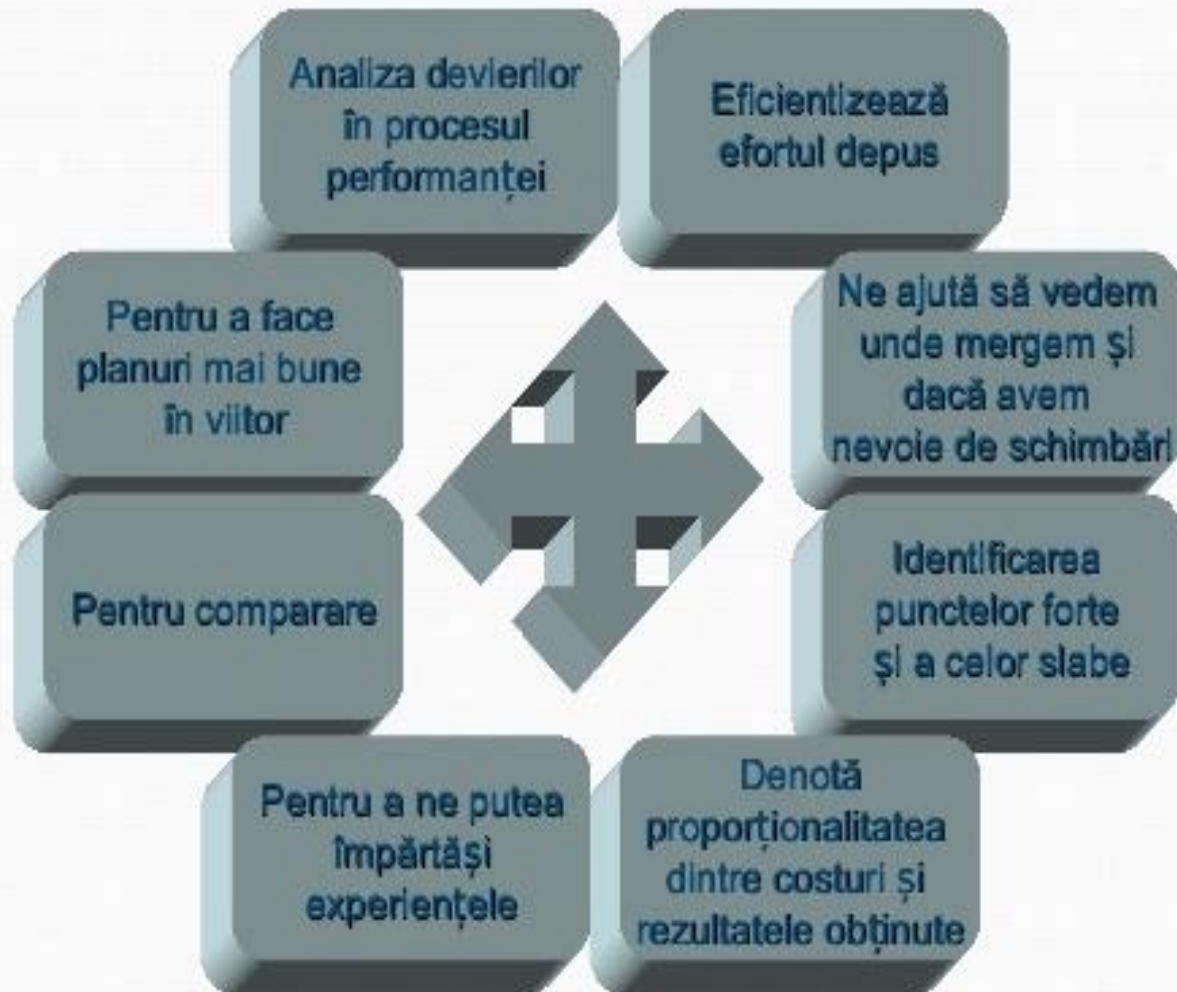
Ce ?

Cînd ?

Resursele ?

Responsabilitățile ?

Relevanța evaluării

Monitorizare vs Evaluare

Monitorizare

Continuă: cotidiană

Produce documente / acte de
evidență a progresului

Axată pe acțiuni și rezultate

Alertează conducerea despre
problemele depistate

Autoevaluare

Evaluare

La anumite etape (de regulă,
esențiale)

Produce o analiză profundă a
realizărilor

Axată pe rezultate și efecte

Oferă conducerii opțiuni de politici
publice

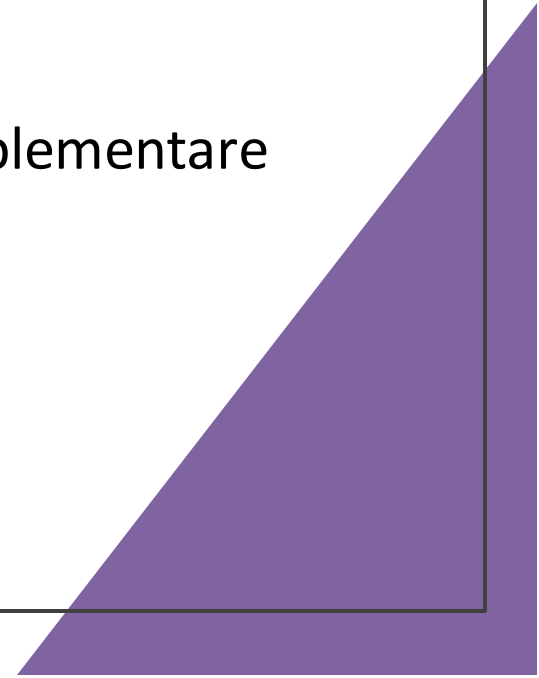
Autoevaluare și analiză externă

Indicatorii și utilizarea acestora

- Indicatorii sunt divizați în trei categorii:
 - contribuții/resurse
 - rezultate
 - impact
- Indicatorii sunt în relație directă cu obiectivele politicii publice
- Indicatorii măsoară sistematic informația calitativă și cantitativă colectată în timpul și/sau după implementarea politicii publice

CURS IV

Ciclul politicilor publice – monitorizare și implementare
a politicii publice

Monitorizarea și evaluarea politicii publice

- Se derulează simultan cu implementarea politicii publice;

Monitorizarea asigură corespondența obiectivelor stabilite cu acțiunile propuse spre implementare;

Evaluarea cuantifică rezultatele obținute în urma implementării și furnizează bazele următorului ciclu de politici publice.

Funcțiile evaluării politicii publice

un instrument al deciziei publice

un instrument de gestiune
economică

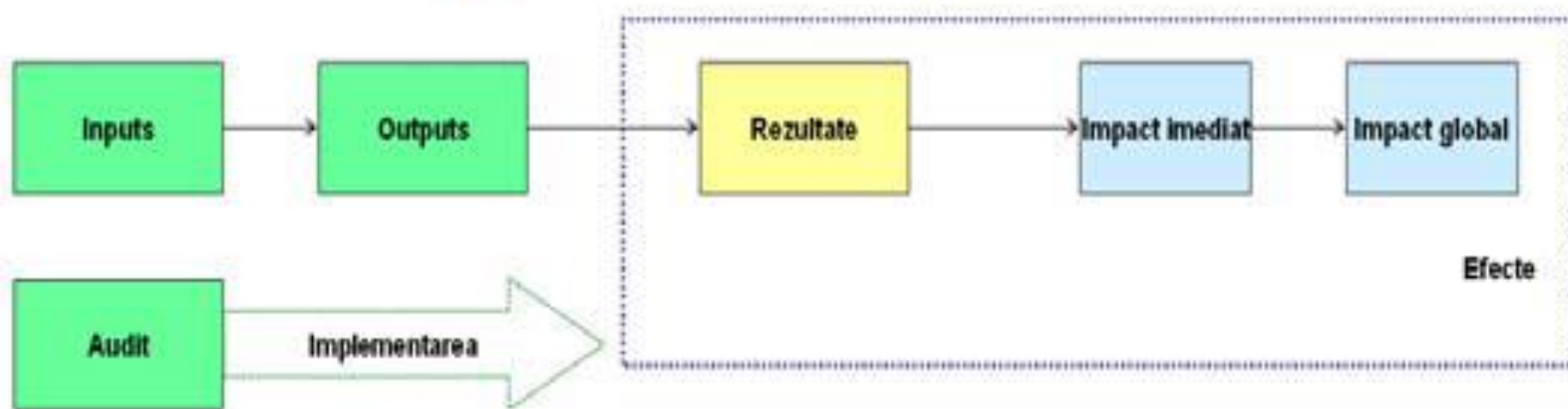
un instrument de management

un mijloc de comunicare și de
legitimare a acțiunii publice

un mijloc de formare, de
schimbare a politicilor

Modele teoretice de evaluare a politicilor publice

Modelul autoritar –
utilizează instrumente
precum: instrucțiuni și
ordine ale conducerii,
planificare, control, ierarhie
și responsabilitate.

Modelul participativ –
utilizează instrumente
indirecte de control:
stabilirea obiectivelor,
training, negociere,
cooperare.

Modele teoretice de evaluare a politcilor publice

Modelul de coaliție a actorilor – pluralități de actori care participă la actualizarea unei anumite politici și care comunică între ei, negociază, fac compromisuri, și care în același timp împărtășesc același set comun de valori și care se străduiesc să îndeplinească aceleași obiective.

Modelul de învățare continuă – în care cei care legiferează politica, în încercarea de a atinge în mod gradual soluția optimă, optimizează structura obiectivelor lor și tehnicile utilizate pentru atingerea acestora

Cauze ale disfuncționalităților în implementarea politicilor publice

- numărul mare de participanți la proces, fiecare cu o perspectivă diferită asupra problemei și cu un nivel diferit de implicare în rezolvarea ei;
 - diversificarea scopurilor. Cu cât o politică depinde mai mult de clarificări și explicații, cu atât mai mult cresc șansele ca obiectivele inițiale să nu fie atinse;
- ambiguitatea scopului inițial;
 - obiectivul nu a fost considerat ca fiind prioritar;
 - nu au existat suficiente resurse pentru a-l îndeplini;
 - a existat un conflict cu alți participanți importanți;

Cauze ale disfuncționalităților în implementarea politicilor publice

- grupul vizat de politică a fost greu de implicat, contactat etc.;
- lucrurile făcute nu au avut impactul așteptat;
- în timp, circumstanțele s-au schimbat și atenția a fost acaparată de alte probleme, aparent mai importante.

Măsuri pentru reducerea disfuncționalităților în implementarea politicilor publice

orizontul de timp disponibil, durata și calendarul avute în vedere;

accesibilitatea resurselor în cantitate suficientă;

disponibilitatea resurselor necesare;

justețea teoriei schimbării sociale pe care se bazează

conceperea politicii publice, faptul că între consecințele

sperate și intervențiile publice există, cu

adevărat, o relație

Măsuri pentru reducerea disfuncționalităților în implementarea politicilor publice

- existența unui circuit cât mai scurt posibil între factorii de decizie și executanți;
- o bună înțelegere și acordul personal al executanților cu privire la obiectivele care trebuie promovate, condiții pentru motivarea acestora;
- existența procedurilor, sarcinilor bine specificate și organizate în conformitate cu o înșiruire corectă;
- o perfectă comunicare și o coordonare între executanți;
- absența rezistenței din partea executanților, cu privire la autoritatea decizională.

Funcții și tipuri de evaluare a politicilor publice

Funcțiile evaluării

- un instrument al deciziei publice;
- un instrument de gestiune economică
- un instrument de management
- un mijloc de comunicare și de legitimare a acțiunii publice
- un mijloc de formare, de schimbare a politicilor

Tipuri de evaluare

- Evaluare administrativă;
- Evaluare juridică;
- Evaluare politică.

- Evaluare *a-posteriori* sau *ex-post*;
- Evaluare *ex-ante* sau *a-priori*.

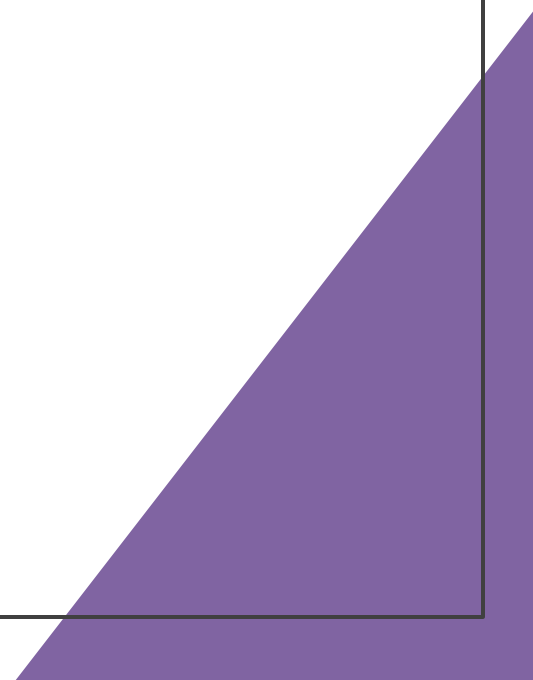
Indicatori de performanță

indicatori de rezultate și de impact;

indicatori de eficacitate;

indicatori de activitate, de proces;

indicatori de eficiență.

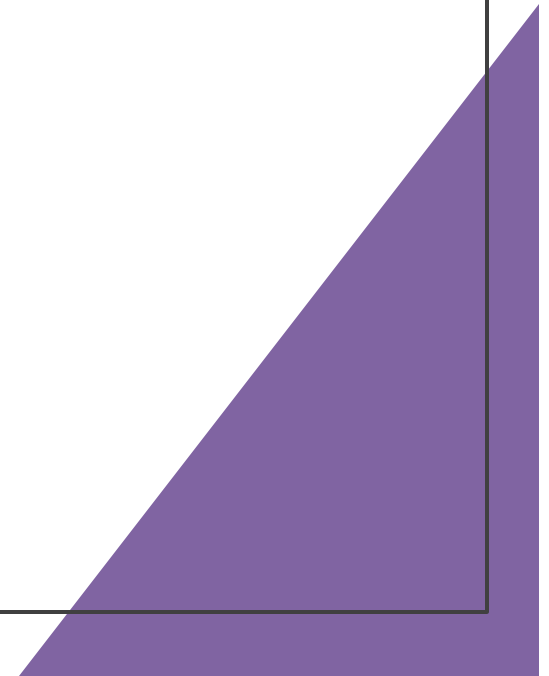

Indicatori de performanță a politicilor publice

SECTOR	RESURSE UTILIZATE	REZULTATE	IMPACT	PROCES
Administrație	Numărul de persoane	Decizii publice	Calitatea deciziilor	Îmbunătățirea calității deciziilor
Educație	Raportul student/profesor	Ratele de tranziție între ciclurile de studii	Grad de alfabetizare	Învățare pe tot parcursul vieții
Sănătate	Numărul personalului medical/număr pacienți	Număr de vaccinuri	Mortalitate scăzută	Servicii de sănătate calitative
Asistență socială	Numarul de asistenți sociali/numărul de asistați social	Protecția socială a celor în nevoie	Protecția și securitatea socială	Grija și protecția celor defavorizați

CURS V

Cadrul instituțional și procedural de
elaborare a politicilor publice
europene

Documentele de politici publice

- program de guvernare
- strategii de dezvoltare
- strategii de modernizare
- strategii de reformă
- strategii de restructurare
- propuneri de politici publice
- programe bugetare
- planuri strategice și de acțiune
- memorandumuri guvernamentale
- parteneriate public-private
- note informative

Diferențe între documentele de politici publice

- Strategia este asociată unui domeniu de politici publice
- Planul implementează strategiile și politicile publice
- Propunerea de politici publice rezolvă probleme specifice

**Principii
pentru
o
reglementare
eficientă**

Necesitatea

Proportionalitatea

Subsidiaritatea

Transparența

Răspunderea

Accesibilitatea

Simplitatea

Instrumente ale politicilor publice

- managementul public orientat spre performanță
- planificarea bugetară și a politicilor publice pe termen mediu și lung
- cadrul de cheltuieli pe termen mediu
- abordarea participativă a procesului decizional
- metodologii de planificare și previzionare
- proceduri de luare a deciziilor

Formularul propunerii de politici publice

- *H.G. nr. 775/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile de elaborare, monitorizare și evaluare a politicilor publice la nivel central*
- Instituția inițiatoare
- Definirea și descrierea problemei de politici publice
- Identificarea problemelor din domeniul de politici publice
- Prioritizarea problemelor identificate
- Selectarea unei probleme critice (importantă și urgentă)
- Analiza stakeholderilor
- Consultarea părților interesate asupra prioritizării problemelor și cauzelor lor

Formularul propunerii de politici publice

- Denumirea politicii publice
- Scopul politicii publice
Obiectivele generale
Obiectivele specifice
- Beneficiarii

Variante alternative de soluționare

Varianta 1 - Impact economic,
social, ecologic - Buget estimat

Varianta 2 - Impact economic,
social, ecologic - Buget estimat

Varianta 3 - Impact economic,
social, ecologic - Buget estimat

Formularul propunerii de politici publice

Procesul de consultare publică

Organizații consultate (lista
stakeholderilor)

Rezultatul consultării (procesul
verbal al consultării publice) /
(raportul sinteză al audierii
publice)

Formularul propunerii de politici publice

- Varianta de soluționare a problemei de politici publice recomandate și fundamentarea ei
- Alegerea/selecția variantei recomandate spre implementare
- Fundamentarea aprofundată a variantei recomandate spre implementare prin analizele de politici publice efectuate
- beneficii; riscuri; impact; grupurile vizate modalitățile de monitorizare și evaluare termenele de monitorizare și evaluare indicatorii de performanță
- bugetul estimat de implementare

**Planul de acțiune
pentru
implementarea
variantei de
politici publice
recomandate**

Conform H.G. nr. 775/2005:

activitățile și subactivitățile necesare
implementării

termenul de realizare

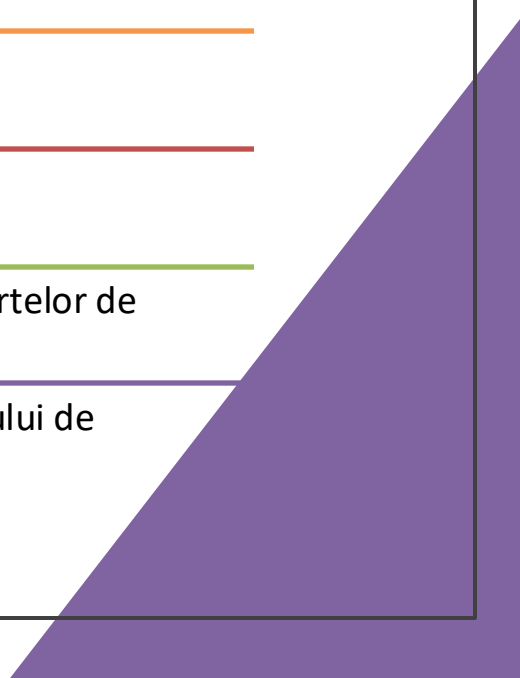
Responsabilul

bugetul defalcăt

rezultatele așteptate

termenele de realizare a rapoartelor de
monitorizare

termenul de realizare a raportului de
evaluare

Metodologia de monitorizare a politicii publice

Conform H.G. nr. 775/2005:

§ modificările instituționale și asupra grupului țintă de beneficiari ai politicii publice

§ costurile implementării (costul preconizat) (costul realizat)

§ respectarea termenelor (termenul preconizat) (termenul realizat)

§ respectarea activităților din planul de acțiune;

§ respectarea indicatorilor de monitorizare

administrativi și de performanță

§ întârzieri, neconcordanțe, depășiri de buget

Metodologia de evaluare a politicii publice

Conform H.G. nr. 775/2005:

gradul de realizare a
obiectivelor politicii publice
(obiective
planificate)/(obiective realizate)

încadrarea în costurile și
termenele planificate aspecte
de îmbunătățit la reluarea
ciclului de politici publice

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE

Comisia Europeană

- **Rol principal:** Inițierea propunerilor legislative.
- **Descriere:** Comisia are monopolul inițiativei legislative, ceea ce înseamnă că este singura instituție care poate propune noi acte legislative europene. De asemenea, Comisia monitorizează implementarea și respectarea legislației UE de către statele membre.
- https://commission.europa.eu/strategy-and-policy_ro

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (2)

Parlamentul European

- **Rol principal:** Co-legislator și reprezentant al cetățenilor UE.
- **Descriere:** Parlamentul European, ales direct de cetățeni, participă la procesul legislativ prin revizuirea, amendarea și aprobarea propunerilor legislative. Colaborează strâns cu Consiliul Uniunii Europene în cadrul procedurii de codecizie.

https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/ro/home?&at_campaign=2024-AboutParliament&at_medium=Google_Ads&at_platform=Search&at_creation=RSA&at_goal=TR_G&at_advertiser=Webcomm&at_topic=Welcome&at_location=RO&gad_source=1&gbraid=0AAAAA-DXGle3uRGK0fqunHWK3x7Z3Awd0&gclid=Cj0KCQiA4fi7BhC5ARIsAeVIYiYk1mosQM5irpBPG-kN5EJylgvlfaxawOK3fESPpe5HHxCJeJaKXBAAAlwrEALw_wcB

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (3)

Consiliul Uniunii Europene (Consiliul)

- **Rol principal:** Co-legislator și reprezentant al guvernelor naționale.
- **Descriere:** Consiliul, format din miniștrii din statele membre, negociază și adoptă legislația împreună cu Parlamentul European. De asemenea, stabilește politicile generale și coordonează acțiunile statelor membre în diverse domenii.

<https://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/>

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (4)

Consiliul European

- **Rol principal:** Stabilirea direcțiilor politice generale și priorităților UE.
- **Descriere:** Componența Consiliului European include șefii de stat sau de guvern ai statelor membre, președintele Comisiei Europene și președintele Consiliului European. Acesta nu adoptă legislație, dar definește agenda politică și strategia pe termen lung a UE.

<https://www.consilium.europa.eu/ro/european-council/>

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (5)

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJEU)

- **Rol principal:** Asigurarea respectării legislației UE.
- **Descriere:** CJEU interpretează și aplică legislația UE, soluționând litigiile între statele membre, instituțiile europene și, în unele cazuri, cetățenii sau companiile.

https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7024/ro/

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (6)

Comitetul Economic și Social European (CESE)

- **Rol principal:** Consultare și consultanță.
- **Descriere:** CESE reprezintă societatea civilă organizată (salariați, angajatori și alte grupuri de interese) și oferă opinii asupra propunerilor legislative și a altor inițiative ale instituțiilor UE.

https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/european-economic-and-social-committee-eesc_ro

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (7)

Comitetul Regiunilor

- **Rol principal:** Consultare și consultanță.
- **Descriere:** Acest comitet reprezintă autoritățile locale și regionale din statele membre și oferă opinii privind legislația care le afectează competențele și politicile regionale.

<https://cor.europa.eu/ro>

ACTORI INSTITUȚIONALI EUROPENI IMPLICAȚI ÎN PROCESUL DE ADOPTARE A POLITICILOR PUBLICE EUROPENE (8)

Banca Centrală Europeană (BCE)

- **Rol principal:** Politici monetare.
- **Descriere:** BCE este responsabilă pentru politica monetară a zonei euro, având un impact semnificativ asupra economiei UE. Deși nu este direct implicată în procesul legislativ, deciziile BCE influențează cadrul economic și financiar al Uniunii.

<https://www.ecb.europa.eu/ecb/html/index.ro.html>

CONCLUZII

Procesul de adoptare a legislației europene implică de obicei următorii pași:

- 1. Inițiativa legislativă:** Comisia Europeană propune un act legislativ.
- 2. Consultare și revizuire:** Propunerea este trimisă Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene, care o analizează, discută și pot propune amendamente.
- 3. Aprobarea finală:** Atât Parlamentul, cât și Consiliul trebuie să aprobe actul legislativ pentru a fi adoptat.
- 4. Implementare:** Statele membre sunt responsabile pentru transpunerea directivei sau aplicarea regulamentului în legislația națională.
- 5. Monitorizare și aplicare:** Comisia Europeană monitorizează implementarea și poate iniția proceduri de încălcare dacă statele membre nu respectă legislația UE.

Acest sistem de echilibru și colaborare între instituțiile europene asigură un proces democratic și eficient de adoptare a politicilor publice la nivel european.